

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถ
ในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

Development of Experience Management Patterns to Improve Language Skills
and Knowledge Management Ability of Kindergarten Students in Year 2

วารุณี มหัทธปัญญานันท์¹

Warunee Mahappanun¹

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2560

Email : s-sumit@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ 2)พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ 3)ทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ 4)ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปีโรงเรียนเทศบาลวัดหัวข่วง จังหวัดแพร่ จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ผลการวิจัยพบว่า 1)รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นขั้นเป็นตอนและชัดเจน ได้แก่ 1)ขั้นกระตุ้นเร้า 2)ขั้นวางแผน 3)ขั้นเรียนรู้ 4)ขั้นทบทวน 5)ขั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 6)ขั้นประยุกต์ใช้ รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2)รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3)เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น

¹โรงเรียนเทศบาลวัดหัวข่วง เทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

¹Thetsaban Wat Hua Khuang School Phrae Municipality Phrae Province, Thailand.

*ได้รับบทความ: 5 มิถุนายน 2562; แก้ไขบทความ: 29 กรกฎาคม 2562; ตอบรรณาการตีพิมพ์: 13 สิงหาคม 2562

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ พบว่า ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : 1. การพัฒนารูปแบบ 2. ทักษะทางภาษา 3. ความสามารถในการแสวงหาความรู้

ABSTRACT

The objectives of the research were to 1) study and analyze information about language skills and the ability to seek knowledge, 2) develop a model of experience to develop language skills and abilities, 3) try to form the experience to develop language skills and the ability to seek cooperation, 4) to evaluate the effectiveness of using the model to develop language skills, experience and capabilities in acquiring knowledge of students from Kindergarten to Year. The subjects in this study were 28 preschool children aged between 4-5 years at Thetsaban Wat Hua Khuang School, Phrae Province. The research instruments were the language skill test of preschool children.

The results showed that : 1. patterns of experience to develop language skills, and the ability to seek the knowledge of students, kindergarten year 2 teaching activities with step-by-step and clear include: 1) Stimulus 2) Plan 3) Active Learning 4) Repeat 5) Constructivism 6) Application. The experience, to improve their language skills, and the ability to seek the knowledge of students, kindergarten year 2 based on the opinions of experts in the appropriate level of extreme. 2. Form the experience to develop language skills and the ability to seek knowledge of students from Kindergarten to Year 2 in the opinions of teachers, early childhood teachers working in the classroom of children between the ages of 4-5. years is appropriate in

the most extreme levels. 3. Early childhood language skills and the ability to seek increased after receiving the learning activities based on the concept of the experience to develop language skills, and the ability to seek the knowledge of students, kindergarten year 2 statistically significant at the .05 level. 4. Evaluation of the pattern of experiences to develop language skills and the ability to seek knowledge of students from Kindergarten to Year 2 with the objective of following sub listening skills, verbal skills, reading skills, writing skills and the ability to seek knowledge of early childhood that has been experienced by the pattern of experiences to develop language skills and the ability to seek knowledge of students from Kindergarten to Year 2 before and after the experience accordingly. layout experience to develop the language skills of students from Kindergarten to year 2 were found to be significantly different at the statistical level. 05 shows. The ability to seek after knowledge of early childhood experiences have been organized by the pattern of experiences to develop language skills and the ability to seek knowledge of students from Kindergarten to Year 2 classes higher. The students have the ability to increase knowledge of early childhood.

Keywords : 1. Model Development 2. Language Skills 3. Ability to Seek Knowledge

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีคุณภาพเพื่อให้เด็กสามารถนำมาใช้เป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้วิชาการทุกด้านนั้นรูปแบบการจัดประสบการณ์ (Instructional Model) เป็นทางเลือกหนึ่งของครูที่จะนำมาใช้เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนในชั้นเรียน (Driscoll, 1994 : 333) โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนและมีกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่เป็นไปตามหลักพัฒนาการและหลักการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ราศี ทองสวัสดิ์ (2541 : 3-7) และวรรณาท รักสกุลไทย (2537 : 170-175) กล่าวถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดประสบการณ์ไว้อย่างสอดคล้องกันว่าปัจจุบันครูในโรงเรียนหรือสถานศึกษาปฐมวัยหลายแห่งนำรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบประถมศึกษาามาใช้กับเด็กปฐมวัยโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของเด็กกว่าสามารถรับรู้และเข้าใจได้หรือไม่วิธีการที่ใช้คือการเรียนอ่านเขียนให้เด็กจดจำตัวอักษรและสะกดคำเด็กได้รับการฝึกทักษะทางภาษาจากการคัดเขียนแบบฝึกหัดซึ่งเป็น

รูปแบบการจัดประสบการณ์ที่ทำให้เด็กปฐมวัยขาดโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้และการเสริมสร้างทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมตามวัยปัญหาดังกล่าวเกิดจากการขาดแคลนรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีความหลากหลายเพื่อให้ครูได้เลือกใช้ตามความสนใจของตบดั่งนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบประณคศึกษามาใช้กับเด็กปฐมวัยโดยรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่มีความเหมาะสมจะต้องเน้นประสบการณ์สำคัญทางภาษาที่เด็กควรได้รับมากกว่าสาระการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้านคือการฟังการพูดการอ่านและการเขียนเนื่องจากทักษะทางภาษาทุกด้านจะต้องพึ่งพาอาศัยกันตามหลักการจัดการเรียนการสอนแบบภาษาธรรมชาติ

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 หลักพัฒนาการหลักการเรียนรู้และหลักการจัดการเรียนการสอนแบบภาษาธรรมชาติเพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้ครูที่มีความสนใจการเรียนการสอนแบบภาษาธรรมชาติแต่ยังไม่มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนขณะเดียวกันได้มีโอกาสนำรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมในชั้นเรียนการพัฒนาแบบการจัดประสบการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานคือทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget's Cognitive Development Theory) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner's Cognitive Development Theory) ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมของไวทสกี้ (Vygotsky's Sociocultural Theory) ทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ของกานเย่ (Gagné's Theory of Conditions of Learning) และแนวคิดทางการศึกษาของดิวอี้ (Dewey's Educational Perspective) รวมทั้งแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบคือการเรียนการสอนแบบภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach) และการเรียนการสอนแบบเรจจิโอเอมีเลีย (Reggio Emilia Approach) เมื่อนำแนวคิดที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานรวมทั้งแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบมาบูรณาการสร้างเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เรียกว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ประกอบด้วยขั้นการเรียนการสอน 6 ขั้นคือขั้นกระตุ้นเร้า (Stimulus : S) ขั้นวางแผน (Plan : P) ขั้นเรียนรู้ (Active Learning : A) ขั้นทบทวน (Repeat : R) ขั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism : C) และขั้นประยุกต์ใช้ (Application : A)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างที่การทดสอบประสิทธิภาพและเผยแพร่รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้ครูได้นำรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อย่างเป็นขั้นตอนในชั้นเรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
- 2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
- 2.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
- 2.4 เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ทำให้ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนในชั้นเรียนเป็นทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของครูที่จะนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2
- 3.2 ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ช่วยพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาทักษะทางภาษา 4 ด้าน คือ การฟังการพูดการอ่านการเขียน และแสวงหาความรู้ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อบรรลุเป้าหมายโดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เกิดประสบการณ์ต่อตนเองและสังคมโดยรวม
- 3.3 เด็กปฐมวัยได้รับการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อันส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาศักยภาพพื้นฐาน จำเป็นต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตที่ประสบผลสำเร็จ
- 3.4 เป็นประโยชน์สำหรับครูปฐมวัย ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษาปฐมวัยและผู้สนใจได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความพร้อมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 จาก

การจัดประสบการณ์รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความพร้อมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้สอดคล้องกับบริบทในการจัดการศึกษาปฐมวัยของแต่ละแห่ง

3.5 เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาปฐมวัยทั้งภาครัฐและเอกชน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี โรงเรียนเทศบาลวัดหัวข่วง กองการศึกษา เทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 86 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี โรงเรียนเทศบาลวัดหัวข่วง กองการศึกษา เทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มจากประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 30 แผน แบบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ได้แก่ 1) แบบสังเกตทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 2) แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 3) แบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงความสามารถในการแสวงหาความรู้ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 5) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางภาษาและแบบวัดความสามารถในการแสวงหาความรู้ 2) วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแผนการจัดการประสบการณ์ แบบทดสอบทักษะทางภาษาและแบบวัดความสามารถในการแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) 3) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดทักษะทางภาษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ t – test (Independent Sample t – test) เป็นข้อมูลเพื่อการตรวจสอบสมมติฐาน 4) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความสามารถในการแสวงหาความรู้ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ของกลุ่มทดลอง

โดยใช้สถิติทดสอบ t – test (Independent Sample t – test) เป็นข้อมูลเพื่อการตรวจสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อมูลมาจำแนกอย่างเป็นระบบและเรียงเรียงเขียนสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ

5. ผลการวิจัย

5.1 รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นขั้นเป็นตอนและชัดเจน ได้แก่ ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นขั้นเป็นตอนและชัดเจน ได้แก่ 1)ขั้นกระตุ้นเร้า(Stimulus : S) 2)ขั้นวางแผน(Plan : P) 3)ขั้นเรียนรู้(Active Learning : A) 4)ขั้นทบทวน(Repeat : R) 5)ขั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism : C) 6)ขั้นประยุกต์ใช้(Application : A) รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.00 – 4.60 ซึ่งส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แสดงว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

5.2 รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของครูปฐมวัยที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 และความคิดเห็นของครูปฐมวัยที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี และ 5-6 ปี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.00 แสดงว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี 4-5 ปี และ 5-6 ปี

5.3 เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและโดยรวมทั้ง 4 ด้านและความสามารถในการแสวงหาความรู้ แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนา

ประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้น

6. อภิปรายผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและโดยรวมทั้ง 4 ด้านและความสามารถในการแสวงหาความรู้ แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น ผลการวิจัยนี้แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทำให้เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้นทุกด้าน เนื่องจากรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นขั้นตอน เด็กปฐมวัยได้ทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางภาษาที่มีความหลากหลายผ่านชั้นการเรียนการสอน 6 ชั้น ได้แก่ ชั้นกระตุ้นเร้า(Stimulus : S) เด็กเรียนรู้ภาษาจากคำคล้องจอง เพลง และปริศนาคำทาย ชั้นวางแผน(Plan : P) เด็กเรียนรู้ภาษาจากการปรึกษา การอภิปราย และการแสดงความคิดเห็น ชั้นเรียนรู้(Active Learning : A) เด็กเรียนรู้ภาษาจากการฟังนิทาน การประกอบอาหาร การทดลอง และการศึกษานอกห้องเรียน ชั้นทบทวน(Repeat : R) เด็กเรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรมศิลปะดังเช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การพิมพ์ภาพ การตัด ฉีก ปะ และการประดิษฐ์เศษวัสดุ ชั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism : C) เด็กเรียนรู้ภาษาจากการนำเสนอผลงานศิลปะของตนให้เพื่อนและครูฟัง และขั้นประยุกต์ใช้(Application : A) เด็กเรียนรู้ภาษาจากการตอบคำถามของครู กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการเสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี กิจกรรมคำคล้องจอง เพลง และปริศนาคำทายโดยให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

เนื้อหาจะทำให้เด็กได้ใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องและชัดเจน (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542 : 75-76) สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ สิงหาราโท (2552 : 106-107) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดประสบการณ์ 6 โดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.46/83.16 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับและนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่เรียนใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิมิมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของดุขฎี อาษากิจ (2553 : 92-94) ได้ศึกษาผลการส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติการศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติและเพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติกลุ่มตัวอย่างคือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 กลุ่มโรงเรียนแคนดง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ (1) เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมีคะแนนการทดสอบทักษะทางภาษาหลังการจัดประสบการณ์โดยรวมและรายด้าน 4 ด้านคือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ผลการจัดประสบการณ์ในการส่งเสริมทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่านักเรียนสามารถฟังพูดอ่านและเขียนได้สามารถพูดโต้ตอบแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้สามารถอ่านคำจากภาพที่เห็นจากนิทานเรื่องที่ฟังได้สามารถเขียนคำการเขียนเชื่อมโยงประโยคได้บอกเล่าความรู้สึกต่อเรื่องราวที่ฟังได้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นสนุกกับการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเขียนและการอ่าน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองแพร่ หรือผู้บริหารโรงเรียนสังกัดอื่นๆ ซึ่งจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย และ มีความสนใจรูปแบบการจัดประสบการณ์ดังกล่าวได้นำไปใช้เป็นทางเลือกหนึ่ง

7.1.2 การนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควร

กำหนดแนวทางในการติดตามผลเป็นระยะหลังการทดลอง เช่น 1 เดือน 3 เดือน และในแต่ละภาคเรียน เป็นต้น เพื่อศึกษาความคงทนของทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

7.2.1 รูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของครูที่จะนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้นั้น ครูแต่ละคนอาจปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

7.2.2 ระหว่างที่ครูดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ควรมีการประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย เช่น การสังเกตทักษะทางภาษาในสภาพจริง การสังเกตผลงาน และการทดสอบ เป็นต้น เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

7.3.1 ควรมีการเปรียบเทียบการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ในโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่น สังกัด ขนาด และที่ตั้ง เป็นต้น

7.3.2 ควรนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้พัฒนาตัวแปรอื่นๆ เช่น ทักษะการคิด พัฒนาการทางสังคมและความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

7.3.3 การวิจัยครั้งนี้ได้ทดสอบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เท่านั้น ดังนั้นจึงควรทดสอบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปีและ 4-5 ปี หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการแสวงหาความรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน

8. เอกสารอ้างอิง

- ดุขฎฐิ อาษาากิจ. (2553). ผลการส่งเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัด
 ประสพการณัตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณัฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณัฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวพา เตชะคุปต์. (2542). กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพมหานคร : แม็ค.
- เยาวรัตน์ สิงหาราโท. (2552). การพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1
 โดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณัฑิต สาขาวิชา
 หลักสูตรและการสอน. บัณัฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราศีทองสวัสดิ์. (2541). อนุบาลศึกษาการพัฒนาเด็กแห่งศตวรรษที่ 21 ในเอกสารประกอบการ
 อบรมผู้บริหารและครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษาระหว่างวันที่ 25-26 สิงหาคม
 2541. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- วรนาท รักสกุลไทย. (2537). หลักการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา. รักลูก. 6. 170-175.
- Driscoll, M. P. (1994). *Psychology of learning for instruction*. Allyn & Bacon.

9. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนเทศบาล
 วัดหัวข่วง กองการศึกษา เทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้ให้คำปรึกษา
 แนะนำ ช่วยเหลือและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีตลอดมา ขอขอบผู้เชี่ยวชาญใน
 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คุณประโยชน์ทั้งหลายเหล่านี้ขอมอบบูชาแด่พระคุณบิดา
 มารดา ตลอดทั้งครูอาจารย์และผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และ
 ประสพการณัให้ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา